

Vážno!

Priglihe, prílični návučni gôvori,
Vküp pobráni po stárom Flisár Jánoši,
Kak se gučijo po prêkmurskom národi,
Pri dáni prílikaj vu vsákom nástaji.
Kak po strnjišči raztorjeno vlatovjé,
Je vküper pobráno občinstvi na včenjé.
Više kak od štiristô komádaj dáni
Vu „Evangelíčanskem Kalendariji“.

Prva čupora.

Dober pop se do smrti včí.
Kesno je stároga psa ples včiti.
Tečas bij železo, dokeč je žerjávo.
Tečas vugibli drêvo, dokeč je mladika.
Ka se je návčo Janči, Jánoši de na teško.
Na konci pôči bič.
Po záhodi hváli sunce.
Vse je dobro, či je konec dober.
Nevtegúj se dale, kak ti prt ségne.
Kak si posteleš, tak boš spao.
Ki kak sêja, tak bode žeo.
Ki drúgomi dobro čini, sebi správla.
Sebé poštúje, ki drúgomi poštenjé dá.
Zbojati se nê trbê, paziti je potrêbno.
Ki pênez nema, naj neide na plac.
Kozá ne bi šla na senje, či jo nebi gnali.
Lastná hvála, húdo sago má.
Nê je tak dúgi dén, ka bi večér nebi prišao.
Sebi je vsáki mili sodec.
Po zrní gráta vršáj.
Po kapli de pun lagev.
Nájbôgši kúhar je glád,
Ki nedela, naj nejê.
Ki rano stáne zláto naide.
Nê je vse zláto, ka se lešči.
Bôgši je zakrpan, kak nikši gvant.
Ki dosta lovi malo zgrábi.
Lôg nešümi sam od sébe.

Ftiča z-pèrja, psa z-kosminja, človeka z-pajdáša
[spoznaš.

Drági kinč je dober glás, dragši, kak nesêri vlás.

Húdi glás perôti má, dober komaj klúka tá.

Hitrê zgrábijo lažca, kak plantavoga psa.

Te se vçi pes plavati, či se njemi vúha zalêvajo.

Zaman se skrije somár za dveri, vúha se njemi
[vô vidijo.

Neskrivaj máčka v žakel, ár škramble vöpokáže.

Günca, či ga bár v-Beč odžnenéjo, li gúnec ostáne.

Tiha voda brêg glôba.

Pomali idi, daleč prideš.

Prázna vlát visiko stoji.

Prázen lagev veliki glás dá.

Neklesti drêva pod šterim počivaš.

Neslekávaj se tečaš doli, dokeč spát neideš.

Med günci si je lahko imé môdroga spraviti.

Komi je obilen čas, lêhko de njemi têsén.

I slêpa kokôš náide zrno.

Spameten se nepotekne dvakrat v-edén kamen.

Spameten se i z-drúgoga kvára vçi.

Spameten i sôseda hižo bráni.

Bôhar je, komi nedohája lasno.

Vsáki zmêči pred svojov hižov.

Ka štoj nosi vu srdci, vidi se njemi vu lici.

Kém ménje što spi, tém duže živé.

Ki dosta župe jê, dugo živé.

Či ogen rad máš, din túdi trpi.

Edna lastvica nevéčini sprotolêtja.

I puna kámra se sprázni po drobiši.

Zakučenec je zakučen, či bi taki na strmci stao.

Lêpo je tam dati, gde nišče neprosi.

Bôgše je dati, kak prositi.

Skláčene pôti za neskláčene nedáj.

Poznanoga prijátela za nepoznanoga nepremêni.

Lêpa rêč i protivnike zmiri.

Več misli i ménje gúči.

Dosta guča dosta záji má.

Pijanci i deca istino povêjo vö.

I stené májo vúha.

Dobro držinče vsigdar náide delo.
I vlás má tènjo.
Lehko je oraniti, ali žmetno je zvráčiti.
Po fúnti ide dolí, gori pa po drobtini.
Sam je smétlav, drúge vèja.
Vu drúgom vidi spico, pri sebi pa tramá nê.
Bole je dvakrat pitati, kak ednôk zménkati.
Koga hiža gori, tisti kriči.
Vbôgi je, kak krajnski Očanaš.
Komi je kôdiši pes?
Istine govorênje, je nê človeče zdênje . . . Je
[čiste dúše znamênje.

Múči jezik, neboli gláva.
Čevketanje dosta plév má.
Bôgši je eden mir od stô bojn, ali svaj.
V-dúgoj právdi sodec dobi.
Dosta vidi, slihšaj, čúj, malo guči.
Közöški (medsební) konj práhšnatni hrbet má.
Bôgše je malo lasnoga, kak dosta lúdskoga.
Z-žukavcom se prišparajo zláti.
Ki malo nepoštúje, dosta je nê vrêden.
Vônê pompa, domá lumpa.
Vsáki z-sebom nosi sodca.
Vékši je dim, kak pečénja.
Vérta okô podkrmi konja.
Ki v-leti nesprávla, v-zimi stráda.
V-bočkori iskati, i v-čizmaj trošiti, zná poštenjé
[spraviti.

I vu cvetnoj posteli se je bojati trnja.
Po péskom správleno, po péskom vesne.
Nezvánomi gôsti je za dverami mesto.
Nezváni pro'kátor, gôst, nema poštenjá.
Zbit šereg se nepoštúje.
Od gláve vonja (smrdí) riba.
Nê je pišče čednêše od kokvače.
Nemrejo zádnja kôla pred prêdnjemi bidti.
Nájbôgša je ednáka pôt.
I to lahko je žmetno onomi, ki nešče.
Žmáhnêše je, k-šteromi po trúdi prideš.
Bôgši je čaren krüh, kak nikši.

Što pita: Jeli trbê? — Nedá rad.

Dobrotivnost nika nede ménša, či bár na ne-
[zahválnoga spádne.

Dojde se pohištyo, či se k-coj nesprávla.

Jálno správleno nepride na drúgo koleno.

Eden krivi žukavec stô pravični požré.

Nekúpi za ráhňski, štero za groš lahko dobiš.

(Nadaljávanje príide v-príšestnoga leta Kalendariji.)

Kajamàni.

(Kitájski románe)

Pri Jan-če-kijange šürkoj vodi
Na dvê bregê: Tao-Ping váraš stojí
Vküp njidva velki, močen môst zvéže,
Z-ov kraj môsta kre tekôče vodé
En otok z-bambusmi obrašen gyé,
Tam živéjo kajmani v-šeregê,
— V-mráki večér, kak mêsec gor pride,
Ji stô i stô, na vodô vò séde.
Zmênjajo se ino pográždzajo,
I z-repami po vôdi čupkajo,
Smejéjo se z-stô zôbi gutovmi,
Tê krasno lêpi, máli strahšnički.
— Vu Tao-Pingi kitájskom váraší,
Se više réda več deklíc rodi,
Od desét jezérk več, kak pojбаров,
Záto te višešnje z-vodé bregôv,
V-mráki večér, kak mêsec gor pride,
Májo šegô v-vodô zlúčati vse.
Gde se ti kajmáni veselijo,
Da več deklin, kak pojbov nemajo,
Ar vu môdro ravnane držéle
Je to prvo réd i rávnotežje. F. J.